

Obecné informace

[>>Návštěvní řád Národního parku<<](#)

Území v České republice nejnovějšího a v pořadí čtvrtého Národního parku České Švýcarsko je součástí širší oblasti Labských pískovců, nazývané již po dvě staletí Českým a Saským Švýcarskem. Zásahu na tomto romantickém názvu krajiny mají mimo jiné i dva švýcarští malíři Adrian Zingg a Anton Graff, kteří v druhé polovině 18. století působili na Akademii v Drážďanech. Ti podnikali cesty podél Labe do míst mezi Pirnou a Hřenskem a svým výtvarným dílem položili základy zdejší vedutové tvorbě a propagaci přírodních krás. Již od druhé poloviny 19. století se území stalo velmi vyhledávaným, k čemuž přispěli tehdejší vlastníci panství Kinští a Clary-Aldringenové zpřístupněním turisticky nejzajímavějších míst, jako např. soutěsek Kamenice, Pravčické brány nebo vyhlídek u Jetřichovic.

Romantická přitažlivost krajiny vedla ke vzniku nejstarších horských spolků na území dnešní ČR – Horského spolku pro České Švýcarsko (Gebirgsverein für die Böhmische Schweiz, založený v Děčíně roku 1878) a Horského spolku pro nejsevernější Čechy (Gebirgsverein für das nördlichste Böhmen, založený v Krásné Lípě roku 1885).

Snahy o zákonnou ochranu Českého Švýcarska se datují již od počátku 20. století, celistvé péče se však území Labských pískovců dostalo až v roce 1972, kdy byla vyhlášena Chráněná krajinná oblast Labské pískovce. O 28 let později bylo v její nejcennější části vyhlášeno území s nejvyšším stupněm ochrany – národní park. Národní park České Švýcarsko byl vyhlášen k 1. 1. 2000 na celkové rozloze 79 km², z čehož více než 97 % tvoří lesy. Sídlem Správy Národního parku ([link is external](#)) je město Krásná Lípa. Hlavním předmětem ochrany v Národním parku České Švýcarsko je unikátní geomorfologie skalního města a na ni vázaná rozmanitost rostlin a živočichů. Typické jsou nesčetné skalní hřbety, kaňony, pískovcové věže a stolové hory strmící nad nedohledným mořem lesů, které doslova ohromí vnímavého návštěvníka.

Krajina české křídové tabule je obohacena třetihorními vyvřelinami, mezi nimiž kraluje nejvyšší hora Národního parku České Švýcarsko - Růžovský vrch (619 m.n.m., národní přírodní rezervace) s pralesovitými ekosystémy. Kaňon Labe ve Hřensku naopak představuje nejnižší místo v ČR (114 m).

Na nedostupných skalních ostrozích se zachovaly zbytky přirozených lesů, k

vzácným živočichům zde patří např. plch zahradní, sokol stěhovavý, čáp černý, rys ostrovid nebo jinde nevídané druhy hmyzu; z cévnatých rostlin jmenujme alespoň charakteristický rojovník bahenní, šichu černou, violku dvoukvětou nebo čípek objímavý. Typický je hojný výskyt kapradorostů, charakteristickým druhem území je žebrovice různolistá. Z bezcévných rostlin se setkáváme s četnými druhy mechorostů a s mnoha vzácnými druhy hub. Typická je klimatická inverze, kdy studený vzduch stéká na dna roklí a dochází k tzv. zvratu vegetačních stupňů. Následkem toho se v nadmořských výškách okolo 150 m vyskytují podhorské a horské druhy živočichů i rostlin.

Neobyčejnou harmonii přírody navíc dotváří četné památky lidové architektury roubených a hrázděných domů s podstávkou v obcích lemujících hranici národního parku.

[Export do PDF](#)